

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1051/2013

af 22. oktober 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 1 og 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Skabelsen af et område, hvor personer er sikret fri bevægelighed på tværs af de indre grænser, udgør et af Unionens vigtigste resultater. I et område uden kontrol ved de indre grænser er det nødvendigt at sikre en fælles reaktion på situationer, der i alvorlig grad påvirker den offentlige orden eller den indre sikkerhed i dette område eller i dele af dette område, eller i en eller flere medlemsstater, ved at gøre det muligt midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder uden derved at bringe princippet om fri bevægelighed for personer i fare. I lyset af, hvilke virkninger denne sidste udvej vil få for alle personer, der har ret til at bevæge sig rundt inden for dette området uden kontrol ved de indre grænser, bør der fastsættes betingelser og procedurer for genindførelse af sådanne foranstaltninger for at sikre, at de kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes. Omfanget og varigheden af enhver midlertidig genindførelse af sådanne foranstaltninger bør

begrænses til det strengt nødvendige for at imødegå en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

(2) Fri bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser udgør et af Unionens vigtigste resultater. Da fri bevægelighed for personer påvirkes af en midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser, bør alle beslutninger om at genindføre sådan kontrol træffes i overensstemmelse med fælles aftalte kriterier og bør meddeles behørigt til Kommissionen eller henstilles af en EU-institution. Under alle omstændigheder bør genindførelsen af kontrol ved de indre grænser kun ske undtagelsesvis og bør kun gennemføres som en sidste udvej i et strengt begrænset tidsrum og ske på grundlag af specifikke objektive kriterier og en vurdering af nødvendigheden heraf, som bør kontrolleres på EU-plan. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kræver øjeblikkelig handling, bør en medlemsstat kunne genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i et tidsrum på højst ti dage. Det er nødvendigt, at enhver forlængelse af dette tidsrum overvåges på EU-plan.

(3) Nødvendigheden og proportionaliteten af genindførelse af kontrol ved de indre grænser bør afvejes imod den trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, som udløser behovet for sådan genindførelse, ligesom alternative foranstaltninger, der kunne træffes på nationalt plan eller EU-plan eller begge dele, samt virkningen af sådan kontrol på den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser bør afvejes herimod.

(4) Det kan undtagelsesvis være nødvendigt at genindføre kontrol ved de indre grænser i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i området uden kontrol ved de indre grænser eller på nationalt plan, navnlig som følge af terrorhandlinger eller -trusler eller som følge af trusler vedrørende organiseret kriminalitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.10.2013.

- (5) Migration og det forhold, at et stort antal tredjelandsstatsborgere passerer de ydre grænser, bør ikke i sig selv betragtes som en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
- (6) I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domsrets retspraksis skal en undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer fortolkes snævert, og begrebet offentlig orden forudsætter, at der foreligger en reel, tilstedeværende og tilstrækkelig alvorlig trussel, der påvirker en af de grundlæggende interesser i samfundet.
- (7) Baseret på erfaringerne hidtil med funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser og med henblik på at bidrage til at sikre en ensartet gennemførelse af Schengenreglerne kan Kommissionen udarbejde retningslinjer for genindførelse af kontrol ved de indre grænser tilfælde, hvor denne foranstaltning er nødvendig midlertidigt, og i tilfælde hvor der er behov for øjeblikkelig indgriben. Disse retningslinjer bør indeholde klare angivelser, der kan lette vurderingen af de omstændigheder, der kunne udgøre alvorlige trusler mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
- (8) Når der i en evalueringsrapport udarbejdet i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne ⁽¹⁾ konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, bør Kommissionen for at sikre overensstemmelse med de henstillinger, som er vedtaget i henhold til nævnte forordning, tillægges gennemførelsesbeføjelser til at henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer specifikke foranstaltninger, som f.eks. indsættelse af europæiske grænsevagthold, fremlæggelse af strategiske planer eller, som en sidste udvej og under hensyntagen til situationens alvor, lukning af et specifikt grænseovergangssted. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾. Under hensyntagen til artikel 2, stk. 2, litra b), nr. iii), i nævnte forordning finder undersøgelsesproceduren anvendelse.
- (9) Den midlertidige genindførelse af kontrol ved visse indre grænser efter en særlig procedure på EU-niveau kan også være berettiget i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder og som en sidste udvej, når den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser konstateret ved en omhyggelig evalueringsproces i overensstemmelse med artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, når disse omstændigheder vil udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for dette område eller i dele heraf. En sådan særlig procedure til midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser kan også udløses under samme vilkår som et resultat af, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser. I lyset af den politisk følsomme karakter af genindførelse af sådanne foranstaltninger, der berører nationale udøvende og håndhævende beføjelser vedrørende kontrol ved de indre grænser, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage henstillinger efter denne særlige procedure på EU-niveau, når Rådet handler på forslag af Kommissionen.
- (10) Inden der vedtages henstillinger om midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser, bør muligheden for at træffe foranstaltninger med henblik på at løse de bagved liggende problemer udnyttet fuldt ud og rettidigt, herunder med bistand fra Unionens organer, kontorer og agenturer såsom Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser (Frontex) oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 ⁽³⁾ eller Den Europæiske Politienhed (Europol) oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA ⁽⁴⁾ og ved hjælp af tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger på nationalt plan, EU-plan eller begge dele. Såfremt der påvises en alvorlig mangel, kan Kommissionen sikre finansielle støtteforanstaltninger for at hjælpe den pågældende medlemsstat. Alle henstillinger fra Kommissionen eller Rådet bør desuden være baseret på underbyggede oplysninger.
- (11) Kommissionen bør kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende behovet for at forlænge kontrollen ved de indre grænser er påkrævet af særligt hastende årsager.
- (12) De evalueringsrapporter og de henstillinger, der er omhandlet i artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, bør danne grundlag for iværksættelsen af særlige foranstaltninger i tilfælde af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser og den særlige procedure i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, som bringer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser, jf. nærværende forordning, i fare. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere,

⁽¹⁾ Se side 27 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37).

- om denne forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Evalueringsmekanismen består af følgende elementer: flerårige programmer og årlige evalueringsprogrammer, anmeldte og uanmeldte besøg på stedet udført af små hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og eksperter udpeget af medlemsstaterne, rapporter om resultatet af evalueringerne vedtaget af Kommissionen samt henstillingerne om afhjælpende foranstaltninger vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen, passende opfølgning, overvågning og rapportering.
- (13) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder, kan alene nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (15) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽¹⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (16) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽²⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (17) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽⁴⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (18) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.
- (19) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁷⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁸⁾.
- (20) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (21) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (22) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

- (23) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til fri bevægelighed for personer og opholdsretten. Denne forordning skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I afsnit II tilføjes følgende kapitel:

»KAPITEL IV_a

Specifikke foranstaltninger i tilfælde af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser

Artikel 19_a

Foranstaltninger ved de ydre grænser og støtte fra agenturet

1. Når der i en evalueringsrapport, som er udarbejdet i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne ^(*), konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, kan Kommissionen, for at sikre overholdelse af henstillingerne som omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, ved gennemførelsesretsakter henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer specifikke foranstaltninger, som kan omfatte en eller begge af følgende:

- a) indsættelse af europæiske grænsevagthold i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2007/2004
- b) forelæggelse for agenturet med henblik på dets udtalelse vedrørende medlemsstatens strategiske planer på grundlag af en risikovurdering, herunder oplysninger om anvendelse af personale og udstyr.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33a, stk. 2.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt det udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 33a, stk. 1, om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og om indvirkningen på de konstaterede mangler.

Den underretter også Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Når en evalueringsrapport som omhandlet i stk. 1 konkluderer, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser og derfor skal rapportere om gennemførelsen af den relevante handlingsplan inden tre måneder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1053/2013 og når Kommissionen efter den periode på tre måneder finder, at situationen varer ved, kan den når alle betingelser herfor er opfyldt iværksætte anvendelsen af proceduren i nærværende forordnings artikel 26.

^(*) EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27.«

- 2) Artikel 23-27 erstattes af følgende:

»Artikel 23

Generel ramme for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der i området uden kontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat, kan denne undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved alle eller ved enkelte dele af sine indre grænser i et begrænset tidsrum på højst 30 dage eller i det tidsrum, hvor den alvorlige trussel forventes at bestå, hvis dette tidsrum overstiger 30 dage. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Der må kun genindføres grænsekontrol ved de indre grænser som en sidste udvej og i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26. Der tages hensyn til de i henholdsvis artikel 23a og 26a omhandlede kriterier i hvert enkelt tilfælde, hvor det overvejes at træffe afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til henholdsvis artikel 24, 25 eller 26.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat varer ved længere end det i nærværende artikels stk. 1

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

nævnte tidsrum, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen ved sine indre grænser under hensyntagen til de i artikel 23a omhandlede kriterier og i overensstemmelse med artikel 24 af de samme grunde som dem, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, og under hensyntagen til eventuelle nye forhold, i tidsrum på højst 30 dage, som kan forlænges.

4. Det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, omfattende forlængelser i henhold til nærværende artikels stk. 3, må ikke overstige seks måneder. Hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 26 kan det samlede tidsrum forlænges til højst to år i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

Artikel 23a

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Når en medlemsstat som en sidste udvej træffer afgørelse om at genindføre midlertidig grænsekontrol ved en eller flere af sine indre grænser eller ved dele heraf eller træffer afgørelse om at forlænge en sådan genindførelse i overensstemmelse med artikel 23 eller 25, stk. 1, vurderer den, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, og om foranstaltningen står i et rimeligt forhold til truslen. Ved en sådan vurdering tager medlemsstaten navnlig hensyn til følgende:

- a) de sandsynlige virkninger af truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat, bl.a. efter terrorhandlinger eller -trusler samt trusler som følge af organiseret kriminalitet
- b) foranstaltningens sandsynlige virkninger for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

Artikel 24

Proceduren for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23, stk. 1

1. Hvis en medlemsstat planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23, stk. 1, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen senest fire uger før den planlagte genindførelse eller inden for et kortere tidsrum, hvis de omstændigheder, der gør det nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt mindre end fire uger før den planlagte genindførelse. Med henblik herpå fremlægger medlemsstaten følgende oplysninger:

- a) begrundelsen for den foreslåede genindførelse, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller indre sikkerhed

b) omfanget af den foreslåede genindførelse, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der genindføres grænsekontrol

c) angivelse af de godkendte grænseovergangssteder

d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse

e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

To eller flere medlemsstater kan også sende en underretning efter første afsnit i fællesskab.

Kommissionen kan om nødvendigt anmode den eller de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet på samme tid, som der er foretaget underretning af de andre medlemsstater og Kommissionen i henhold til nævnte stykke.

3. Medlemsstater, der sender en underretning efter stk. 1, kan om nødvendigt og i overensstemmelse med national lovgivning beslutte at klassificere dele af oplysningerne.

Sådan klassificering udelukker ikke, at Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter fremsendt til Europa-Parlamentet efter stk. 1 behandles i overensstemmelse med regler om fremsendelse og håndtering af klassificerede informationer, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

4. Når en medlemsstat har foretaget en underretning efter nærværende artikels stk. 1, kan Kommissionen eller en af de øvrige medlemsstater, med forbehold af artikel 72 i traktaten om den om Den Europæiske Unions funktionsmåde, afgive udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i nærværende artikels stk. 5.

Såfremt Kommissionen på grundlag af oplysningerne i underretningen eller af andre yderligere oplysninger, den har modtaget, har betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt den planlagte genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, eller såfremt den er af den opfattelse, at en høring om visse aspekter ved underretningen er hensigtsmæssig, afgiver den udtalelse herom.

5. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 samt en udtalelse fra Kommissionen eller en medlemsstat efter stk. 4, skal gøres til genstand for en høring, herunder i givet fald fælles møder, mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der er direkte berørt af disse foranstaltninger, og Kommissionen, med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til de begivenheder, der ligger til grund for genindførelsen af grænsekontrollen, og truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

6. Den i stk. 5 nævnte høring skal finde sted mindst ti dage før den planlagte dato for genindførelse af grænsekontrollen.

Artikel 25

Særlig procedure i situationer, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis øjeblikkeligt genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum på højst ti dage.

2. Genindfører en medlemsstat grænsekontrol ved de indre grænser, underretter den pågældende medlemsstat samtidig de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og giver dem de oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, herunder begrundelsen for anvendelsen af proceduren i nærværende artikel. Kommissionen kan høre de øvrige medlemsstater umiddelbart efter, at den har modtaget underretningen.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end det i stk. 1 nævnte tidsrum, kan medlemsstaten træffe afgørelse om at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i tidsrum på højst 20 dage, som kan forlænges. I den forbindelse skal den pågældende medlemsstat tage hensyn til de i artikel 23a omhandlede kriterier, herunder en ajourført vurdering af, hvorvidt foranstaltningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, og tage hensyn til eventuelle nye forhold.

I tilfælde af at der træffes en sådan afgørelse om forlængelse, finder bestemmelserne i artikel 24, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse, og høringen finder sted straks efter, at Kommissionen og medlemsstaterne er blevet underrettet om afgørelsen om forlængelse.

4. Med forbehold af artikel 23, stk. 4, må det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser på grundlag af det oprindelige tidsrum efter stk. 1 og forlængelserne efter stk. 3, ikke overstige to måneder.

5. Kommissionen skal straks informere Europa-Parlamentet om underretninger foretaget efter nærværende artikel.

Artikel 26

Særlig procedure, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 19a, og i det omfang disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller dele heraf, kan grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 for en periode på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges op til tre gange med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis disse ekstraordinære omstændigheder varer ved.

2. Rådet kan som en sidste udvej og som en foranstaltning til beskyttelse af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvis alle øvrige foranstaltninger, navnlig de i artikel 19a, stk. 1, omhandlede, ikke effektivt kan afbøde den konstaterede alvorlige trussel, henstille til en eller flere medlemsstater at genindføre grænsekontrol ved alle deres indre grænser eller ved bestemte dele heraf. Rådets henstilling skal baseres på et forslag fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag til henstilling.

Rådet angiver i sin henstilling som et minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a)-e).

Rådet kan henstille, at der foretages en forlængelse i overensstemmelse med de i nærværende artikel omhandlede vilkår og procedurer.

Inden en medlemsstat genindfører grænsekontrol ved alle sine indre grænser eller ved bestemte dele heraf, jf. nærværende stykke, underretter den de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Såfremt en medlemsstat ikke følger henstillingen i stk. 2, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen skriftligt om grundene hertil.

I sådanne tilfælde forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som indeholder en vurdering af de grunde, som den pågældende medlemsstat har angivet, og konsekvenserne for beskyttelsen af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

4. I behørigt begrundede hastetilfælde i forbindelse med situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 2, først bliver kendt mindre end ti dage før afslutningen af den forudgående genindførelsesperiode, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 33a, stk. 3, vedtage eventuelle nødvendige henstillinger ved gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Kommissionen forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af sådanne henstillinger Rådet et forslag til henstilling, jf. stk. 2.

5. Nærværende artikel berører ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i henhold til artikel 23, 24 og 25.

Artikel 26a

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved de indre grænser, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Hvis Rådet som en sidste udvej vedtager en henstilling om midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved en eller flere af de indre grænser eller ved dele heraf, jf. artikel 26, stk. 2, vurderer det, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og om foranstaltningen står i rimeligt forhold til truslen. Denne vurdering foretages på grundlag af detaljerede oplysninger fremlagt af den eller de berørte medlemsstater og Kommissionen samt alle andre relevante oplysninger, herunder oplysninger indhentet i henhold til nærværende artikels stk. 2. Ved en sådan vurdering tages der navnlig hensyn til følgende:

a) hvorvidt der findes tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger, der kan anvendes eller er blevet anvendt på nationalt plan eller EU-plan eller begge dele, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer eller agenturer, såsom agenturet, Det Europæiske Asylstøttekontor oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EU) nr. 439/2010 (*) eller Den Europæiske Politienhed (Europol) oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA (**), og i hvilket omfang sådanne foranstaltninger udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser

b) de nuværende eller sandsynlige fremtidige virkninger af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser, der er konstateret i forbindelse med de evalueringer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013, og i hvilket omfang sådanne alvorlige mangler udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser

c) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

2. Kommissionen kan, inden den vedtager et forslag til Rådets henstilling, jf. artikel 26, stk. 2,

a) anmode medlemsstaterne, agenturet, Europol eller andre af Unionens organer, kontorer eller agenturer om yderligere oplysninger

b) med støtte fra eksperter fra medlemsstaterne, agenturet, Europol eller et andet af Unionens relevante organer, kontorer eller agenturer gennemføre besøg på stedet for at indhente eller kontrollere oplysninger af relevans for den pågældende henstilling.

Artikel 27

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater underretter snarest muligt Europa-Parlamentet og Rådet om omstændigheder, der kan medføre anvendelse af artikel 19a og 23-26a.

(*) EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11.

(**) EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.α.

3) Artikel 29 og 30 affattes således:

»Artikel 29

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Senest fire uger efter ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser forelægger den medlemsstat, der har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori den navnlig redegør for den oprindelige vurdering og opfyldelsen af de kriterier, der er omhandlet i artikel 23a, 25 og 26a, gennemførelsen af kontrollen, det praktiske samarbejde med nabo-medlemsstater, virkningerne for den frie bevægelighed for personer, hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv, herunder en ex post-vurdering af proportionaliteten af genindførelsen af grænsekontrol.

Kommissionen kan afgive en udtalelse om ex post-vurderingen af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved en eller flere indre grænser eller ved dele heraf.

Kommissionen skal mindst en gang om året forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser. Denne rapport skal indeholde en liste over alle afgørelser om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, der er truffet i løbet af det pågældende år.

Artikel 30

Oplysninger til offentligheden

Kommissionen og den berørte medlemsstat underretter på en koordineret måde offentligheden om afgørelsen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser og anfører navnlig foranstaltningens start- og slutdato, medmindre tungerevejende sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 33a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

(*) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 37a

Evalueringsmekanisme

1. I overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om Den Europæiske Union, og uden at dette berører de heri fastsatte bestemmelser om traktatbrudsprocedurer, evalueres den enkelte medlemsstats gennemførelse af denne forordning ved en evalueringsmekanisme.

2. Reglerne om evalueringsmekanismen er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013. I overensstemmelse med denne evalueringsmekanisme gennemfører medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om nærværende forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Efter denne mekanisme evalueres hver medlemsstat mindst én gang hvert femte år af et lille hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og af eksperter, der udpeges af medlemsstaterne.

Evalueringerne kan bestå af anmeldt eller uanmeldt besøg på stedet ved de ydre eller de indre grænser.

I overensstemmelse med denne mekanisme er Kommissionen ansvarlig for vedtagelsen af de flerårige og årlige evalueringsprogrammer og evalueringsrapporterne.

3. I tilfælde af eventuelle mangler kan der fremsættes henstillinger om afhjælpende foranstaltninger til de pågældende medlemsstater.

Når der i en evalueringsrapport vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, finder artikel 19a og 26 i nærværende forordning anvendelse.

4. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes i alle faser af evalueringen, og alle relevante dokumenter fremsendes til disse institutioner i overensstemmelse med reglerne om klassificerede dokumenter.

5. Europa-Parlamentet underrettes straks og fuldt ud om eventuelle forslag til ændring eller til erstatning af de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ser med tilfredshed på vedtagelsen af forordningen om ændring af Schengengrænsekodeksen for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder og af forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne. De mener, at disse nye mekanismer på passende vis imødekommer Det Europæiske Råds opfordring i konklusionerne af 24. juni 2011 til at styrke samarbejdet og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne i Schengenområdet og indføre et effektivt og pålideligt overvågnings- og evalueringssystem for at sikre håndhævelsen af de fælles regler og styrke, tilpasse og udvide kriterierne på grundlag af EU-retten, idet det påpeges, at Europas ydre grænser skal forvaltes effektivt og konsekvent på grundlag af fælles ansvar, solidaritet og praktisk samarbejde.

De fastslår, at denne ændring af Schengengrænsekodeksen vil styrke koordinationen og samarbejdet på EU-niveau dels ved at fastlægge kriterier for medlemsstaternes eventuelle genindførelse af grænsekontrol, dels ved at indføre en EU-baseret mekanisme til brug i virkelig kritiske situationer, hvor den overordnede funktion af området uden grænsekontrol ved de indre grænser er truet.

De understreger, at dette nye evalueringssystem er en EU-baseret mekanisme, og at det vil omfatte alle aspekter af Schengenreglerne og inddrage eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante EU-agenturer.

De går ud fra, at ethvert fremtidigt forslag fra Kommissionen med henblik på ændring af dette evalueringssystem vil blive forelagt Europa-Parlamentet til høring, så der i størst mulig udstrækning kan tages hensyn til dets udtalelse, inden den endelige tekst vedtages.
